

1.மக்களுக்கு எழுத்து, பச்சை, கருத்து, பத்திரிகைச் சூதந்திரம் வணேடும்.

2.மக்களுக்கு விரும்பிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் இருக்கவோ அரசியல் நடத்தவோ சூதந்திரம் வணேடும்.

இந்த இரு கோரிக்கைகளும் "புலிகளை அரசியல் அநாதையாக்கிவிடும்" என்று கஹியவர்கள் புலிகள். மக்கள் விரோதியான புலிகள் இதனை மக்களுக்கு மறுத்தார்கள். பின் மக்களுக்காக எதனைத் தான் அவர்கள் தரமுடியும். மக்கள் அபிமானங்கள் தான். உலகக் குதனைப் பற்றிச் சொல்வது. அடக்கப்பட்ட அபிமான நிலையில், சூதந்திரமான மச்சுக் கட்ட வளிவர முடியா நிலையில் மக்களின் நலன் சார்ந்த செயற்பாடுகள் நடபெறமாட்டாது. புலியைப் பயன்படுத்தி நக்கித்தின்னும் ஓட்டுண்ணிகள் தான், தமது ஓட்டுண்ணியைத் தரத்துக்கு ஏற்ப இலக்கியப் பிரச்சாரம் என்ற பெயரில் புலம்பமுடியும்.

புதுவகை கஹுகின்றார் "இன்று உலகம் முழுமகைக்கும் நாம் அறிந்தவரையில் 40 ஊடகங்கள் ஈழத் தமிழர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. இதனைத் தவிர பல்லாயிரக்கணக்கான படபாளிகள் உள்ளன." என்கின்றார். இதில் எது சூதந்திரமானவன. மக்கள் நலனை எவன எப்படி வகைகின்றன. இந்த ஊடகத்தின் நிலை என்ன? பநேதுவிடுவதனைத் தவிர வறே எதையும் உயிர்ப்பிக்கும் ஆற்றலற்றது. இதற்கு எல்லாம் செய்திகள் வழங்குவது நிதர்சனம் டொட்கொம் என்ற இழிவான மலிவான கட்டுக்கதைகள் உள்ளடங்கிய புலி செய்தி ஊடகம் தான். நிதர்சனம் டொட்கொம் பெத்துப் போட்ட, புலிகளின் பாலியல் வக்கிரத்தைக் கொட்டும் நெருப்பு டொட் ஓர்க் என்ற கடுகெட்ட இணையங்கள் தான், இந்த 40 செய்தி ஊடகங்களையும் வழிகாட்டுகின்றனவன. இந்த கடுகெட்ட அசிங்கத்தைத் தசீய விடுதலை என்று, புதுவகை நன்றி விசுவாசத்துடன் தலையில் வதைத்துக் கொண்டாடலாம். ஆனால் மக்கள் அப்படி அல்ல.

நெருப்பு டொட் ஓர்க் பாலியல் வக்கிரங்களை தசேயத்தின் பெயரில் வக்கிரமாக வகைகின்றது. இந்த மாதிரியான புலி வழிகாட்டிகள் உள்ளவரை, எப்படித் தான் தாயகத்தின் கண்ணீர் ரை உண்மையாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஜெயதேவன் போன்றவர்கள் மீ தான் பாலியல் அசிங்கங்களை மூகம் மாற்றி ஓட்டி தசேயத்தின் பெயரால் அரங்கேற்றுகின்ற அரசியல், எப்படித் தான் உலகத்துக்கு எந்த நியாயத்தை சொல்லும். இந்த அரசியலுக்கு தாரமீ க வலு கிடையாது. ஜெயதேவன் போன்றவர்களின் அரசியலை, அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள முடியாது வகற்றுப் போனவர்கள், அவரை இழிவுபடுத்த பாலியல் ரீதியான அசிங்கத்தை சொந்த நீ லப்பட தசேய ரசனையுடன் செய்கின்றனர். இததை தான் தமிழ் தசேயம் வழிகாட்டுகின்றது என்றால், அதன் அர்த்தம் என்ன? தசேயத்தின் நியாயத்தை மனையை புலிகள் இழந்து நிற்கின்றனர் என்பதே அர்த்தம். இதற்கு வளியில், அதாவது பாலியல் ரீதியாக தசேயத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கு அப்பால் எந்த அரசியலும் கிடையாது என்று தான் அர்த்தம். தன்னுடைய எதிரியையே அரசியல் ரீதியாக அணுக முடியாத புலிகளின் அரசியல் வறுமையைக் கொண்டு, எப்படித் தான் தமிழ் மக்களின் கண்ணீர் ரை உலகின் முன் வதைத்துப் பசே முடியும். எதை வதைத்து உலகுக்கு முன்னால் அழுவது? புதுவதை நன்றி விசுவாசத்துடன் படங்களாக காட்டி புலம்பலாம், ஆனால் அரசியல் ரீதியாகவல்ல. விரும்பினால் நிதர்சனம் டொட் கொம் வழிகாட்டி நடத்தும் நெருப்பு டொட் ஓர்க் போல் பாலியல் படங்களைப் போட்டு, உலகுக்கு பிரச்சாரம் செய்து பாருங்களேன். படுகொலைக்கு வளியில் கருத்தை கருத்தாக பிரச்சார ரீதியாக எதிர்கொள்ள உங்களிடம் உள்ள ஓரே ஆயுதம் பாலியல் தான். சிலர் கொஞ்சம் நாகரீகமாக புலம்புகின்றனர். நிதர்சனம் டொட் கொம், நெருப்பு டொட் ஓர்க் புலிகளினுடையதல்ல (இதை அவர்களும் சொல்லுகின்றனர்) என்று கஹிக் கொள்வதன் மஹம், நாகரீகமாக நடக்க முன்கின்றனர். அது அவர்களுடையதில்லை என்று விவாதிப்பதை விடுத்து, முடிந்தால், அந்த அரசியல் பாலியல் வக்கிரத்தை விமர்சித்து பாருங்களேன். அதை மட்டும் யாரும் செய்வதில்லை.

இன்று புலம்பெயர் செய்தி ஊடகங்களை வழிகாட்டுவது நெருப்பு டொட் ஓர்க்கும், நிதர்சனம் டொட் கொம்மும் தான். அதை வதைத்துக் கொண்டு, அதை அணுசரித்துக் கொண்டு போராடக் கோருவதும், ஊடகத்தின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிப் பிறிக் கொள்வதும் எதற்கும் உதவாது.

புதுவரை ஒரு உண்மையை தனக்குத் தானே உறகைக் கும் வகையில் ஒத்துக் கொள்கின்றார். "எங்களுடைய கரலை உங்களுடைய கரலினிடாக உலகத்துக்குச் சொல்லுங்கள். எங்களுக்குத் திருப்பிச் சொல்லாதீர்கள். நாங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதையே எங்களுக்குத் திருப்பிச் சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. உலகக்கு உங்கள் மொழியில் சொல்லுங்கள்." நல்லதொரு நகைச்சுவையான வண்ணங்களாக. ஒரு உண்மையை இப்படி அம்பலமாகின்றது. புலிகள் கட்பிவிடும் செய்திகள், தகவல்களை தமக்குள் தாம் பசிக் கொள்வதையே புதுவரை சொல்லாமல் சொல்லிவிடுகின்றார். இதைத் தாண்டி எதையும் யாரும் படபிப்பதில்லை என்பதைத் தான் இங்கு மறப்பியும் நாம் காண்கின்றோம். புலிக் குள் மட்டும், அவர்கள் தமக்குள் பரஸ்பரம் கஹிக்கொண்டு திருத்திபுத்துவதற்கு அப்பால் இந்த புலி ஊடகங்கள் எதையும் செய்வதில்லை. உலகக்கு சொல்வதற்கு முன், தமிழ் மக்களுக்கு சொல்வதற்கு கஹி எதுவும் லாயக்கற்றது. மாட்டில் உள்ள உண்ணிகள் போல், சந்திரப்பவாத படபிப்புலகம் புலியில் மொய்க்கின்றது. புதிதாக சமீக ஆற்றலுடன் படகைக் எந்த அரசியல் ஆற்றலுமற்று மண்பிக்கிடக்கின்றது. தமிழ் பசும் மக்களுக்கு தசியம் என்றாலே என்னவென்று தரியாத அவலம், இதைப் போல் புலிகளின் எந்த படபிப்பாளிக் கும் இதை விளக்க முடியாத அரசியல் அவலம். பிரபாகரன், புலிகள் இரண்டையும் சூற்றி மாரடிக் கின்ற ஒரு கும்பல், தனிமனித புகழ்பாடும் போர்பறையைத் தான் ஒப்பாரியாக முன்வகைக் க முடியும்.

மக்களின் தசிய வாழ்வுடன் ஓட்டும் உறவுமற்ற ஊனமான ஊனகைகளின் பசேச்சுத்தான் படபிப்பாகின்றது. அதற்கு எந்த உயிர்துப்பும் இருப்பதில்லை. ஒப்புக்கு மாரடிக் கின்ற கஹி எழுத்தாளராக, சூயநலத்தின் பின்னால் நிற்பவர்கள் புலம்பத் தான் முடிகின்றது.

இந்த ஒப்புத்தனத்தை சார்ந்த உண்மையை புதுவரை பகிற போக்கில் கஹிக் கொள்கின்றார். "சும்மா வறெுமனே அடித்தான் - கதத்தினான் என்று இல்லாமல் படபிப்பாளியின் நஞ்சுக் குள் ஆழப் பதிந்து இறங்குவதுபோல் சொல்ல வண்ணம். படபிப்பின் மஹிமே போராட்டங்கள் வறெறி பறெுகின்றன." "அடித்தான் - கதத்தினான்" என்று புலித் தசியம் அதையே செய்கின்ற போது, படபிப்பும் அப்படித் தானே வறெிவரும். அல்லது சமாதானம் பற்றி நடிப்பதற்கு தமிழ்செல்வனின் விளம்பரப் பல்லுப் போல், தமிழ் நாட்டுச் சினிமா பாணி தவே.

ஆழப்பதித்தல் என்கின்றீர்கள் அதை என்ன? "அடித்தான், கொத்தினான்" என்ற எல்லைக்குள் தசேயமே வரையறுக்கப்பட்ட நிலையில், இததைத் தாண்டி எப்படித்தான் சூயாதீ நமாக சூதந் திரமாக படபைப் பு வளிவரும். வட்டெவதும், சூடெவதும், கொத்திக் கிளறுவதும், பாலியல் வக்கிரத்தை சூமத்தெவதும் சார்ந்த பொய்யும் புரட்டும் தசேயமாகிப் போன நிலையில், இந்த ஊடகங்களைச் சூற்றிப் பொறுக்குகின்ற கும்பல் இதற்குள் தான் மிதக்கின்றன. அன்றாடச் செய்கிகள் கொத்தெவதும், வட்டெவதும், அடித்தல் பற்றியே வம்பளக்கின்றது. இதற்குள் எந்த தசேய உணர்வும் இருப்பதில்லை. சிங்களவன் என்று ஒருமையிலும், அரசாட்சி சம்பந்தப்படுத்தி அனைத்தையும் அடையாளம் காணும் கும்பல் பல்லிளித்து கொண்டாடும் நிலையில், தசேயம் இதற்குள் இசைவாகி புழுத்துக் கிடக்கின்றது. இதுவே தசேயத்தின் மொழியாகி, இதுவே படபைப்பாகின்றது. மக்கள் நலன்களுடன் தொடர்பற்ற இழிசெயல்களாக, சமீக விரோத செயலாகவே மாறி நிற்கின்றது.

இந்த நிலையில் புதுவதை இரத்தினதுரையைக் கிறுகின்றார் "ஓட்டமொத்தமாக இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தை ஏற்கவில்லை என்று கிறுகிற படபைப்பாளிகளை நாம் பரிதாப எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. விடுதலைப் புலிகள் என்பது வறும் சொல் அல்ல. விடுதலைப் போராட்டத்தின் சொல் தான் விடுதலைப் புலிகள். அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கட்டும். நானில்லாமல் விடுதலைப் போராட்டமா? வெற்றி பெறுமா? என்று கிறுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் - பழைய போராளிகள் என்ற போர்வையில். அவர்கள் இருக்கட்டும்." என்ன அலட்சியமான, ஆனால் கூதர்க்கமான பாசிப்பதில். அவர்கள் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை? அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமலே தாங்கள் காரணமில்லையோ? அதை ஆராய்ந்து நீர்க்க முன்வைத்து தசேயக் கூற்றமோ? விடுதலைப் போராட்டத்தை ஏற்கவில்லை என்பதை சொல்வது சரியா பிழையா என்பதற்கு அப்பால், இந்த நிலைமையைக் கான அரசியல் காரணத்தைத் தெரிந்து அதை நிவர்த்தி செய்வதற்குரிய பொறுப்பை அலட்சியப்படுத்துகின்ற வழிகாட்டல், தசேய விடுதலைப் போராட்டமல்ல. இதனால் எதையும் மக்களுக்காக படபைக்க முடியாது.

அந்த காரணத்தை ஆராய்வதும், அதில் நியாயமான கிறுகளை அதாவது தவறுகளை

சுயவிமர்சனம் செய்வதும் மட்டும் தான், உண்மையானது நியாயமானது நேர்மையானது. மாறாக அதைச் செய்வது மறுப்பது என்பது, நேர்மையற்ற போராட்டத்தை துதிப்பது தக்கவகைகும் சொந்தக் குதர்க்கமாகவே வளிப்படுகின்றது. நக்கித்தின்னும் தனது சொந்த விசுவாசத்தையே இது பறசாற்றுகின்றது.

இப்படி நக்கியப்பி புதுவதை இரத்தினதுரை முக்கியமான விடையைத் தைக் கூறுகின்றார். "நீ திக்கும் அநீ திக்கும் இடையே "நடும்" என்ற ஒரு வார்த்தை உண்டா? சுத்தத்துக்கும் அசுத்தத்துக்கும் இடையே "நடும்" என்ற ஒருவார்த்தை உண்டோ? அளவான சுத்தம் - அளவான அசுத்தம் என்று உள்ளதோ? அது போக்கிரித்தனம். இந்தப் போராட்டத்தை எதிர்க்கிறவர்கள் நேர்மையானவர்கள். நடும்நிலைமை என்பதற்கு தமிழிலே வார்த்தைகளே இல்லை. தன்னுடைய இயங்கும் தன்மையை வதைத்துக் கொண்டே நடும்நிலைமையான உருவாகிறான். எவன் தனியே எழுதிக் கொண்டும் பாடிக் கொண்டும் ஆடிக் கொண்டும் மட்டும் தான் இருப்பேன் என்பவர்கள் தான் நடும்நிலை பற்றி பேசுவார்கள். காலாவதியான பொருட்களை கையில் எடுத்து வதைத் திருப்பார்கள். அவர்கள் புதிதாகச் செய்வதே காலாவதியான பொருட்களை வதைத் திருப்பதுதான்."

இந்த விமர்சனம் நேரடியாக எம்மை நோக்கி எமக்கு மட்டும் வகைக்கப்படுகின்றது. காலாவதியான பொருள் என்பது மக்கள் என்று கூறுவதும், அவர்களின் விடுதலையைத் தத்துவமான மார்க்சியத்தையே. சமாதானம் அமையி என்று நடிக் ததொடங்கிய காலத்தில் புதுவதை இரத்தினதுரை "நான் இன்றும் மார்க்ஸ் யவாதியே" என்று பத்திரிகையில் அறிவித்தவர். அவர் இன்று அந்தக் கோட்பாடு காலாவதியானது என்கின்றார். சந்தர்ப்பவாதிகள் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப நக்கிப் பிழைப்பவர்கள் தான். முன்னர் புலம்பெயர் வாழ் தமிழனை வள்ளையனை நக்கித்தின்னும் கட்டம் என்றவர், பின் வள்ளையனை நக்கித்தின்னும் கட்டம் பணம் கொடுத்துப் போது, போராட்டத்தின் சமீபங்கள் என்றவர் இவர். இது போல் தான் காலாவதியான கோட்பாடு பற்றி அவரின் சந்தர்ப்பவாத பிதற்றலாகும். "நான் இன்றும் மார்க்ஸ் யவாதியே" என்று கூறியதன் பின்னுள்ள போலித்தனத்தையம் நான் முன்பே விமர்சித்தேன். அதையும் பொருத்தமாகவே இணைத்துப் படிக் கவும்.

["சந்திரப் பவாதத் துடன் கட்டிய பிழைப் புவாதம் பித்தலாட்டத்தை பிரகடனம் செய்கின்றது"](#)

மக்களை வறறுக்கின்ற அவருக்கு மக்கள் கோட்பாடுகள் காலாவதியாகியிருக்கலாம். மக்களின் வாழ்வு சார்ந்து எவையும் காலாவதியாகிவிடுவதில்லை. இங்கு நடுநிலை என்பதை விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிப்பது, எதிர்ப்பது என்ற எல்லைக்குள், வதைத்து பசுகின்றார். அவரின் பாசிச அறிவு அப்படி உள்ளது. விடுதலைப் புலிகளை விமர்சிக்கின்ற, புலியெதிர்ப்புக் கும்பலை எதிர்க்கின்றவர்களை குறித்துப் பசுகின்றார். உண்மையில் இவர்கள் நடுநிலைவாதிகளல்ல.

புலிகளை ஆதரிக்க வண்டும் அல்லது எதிர்க்க வண்டும். இதேபோல் புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் தம்மை ஆதரிக்க வண்டும் அல்லது எதிர்க்க வண்டும். இப்படித் தான் இந்த இரண்டு பகுதியும், தமக்கு இடையில் வறறுபாடின்றி மாற்றுக் கருத்தையே மறுதலித்து நிற்கின்றது. உள்ளடக்கத்தில் புலியை ஆதரிப்பது தசியம் என்கின்றனர். புலியை எதிர்ப்பது ஜனநாயகம் என்கின்றனர். மிக நுணுகிப் பாத்தால் புலியை ஒழிப்பது ஜனநாயகம் என்கின்றனர். புலியை ஆதரிக்க மறுப்பவர்களை கொல்வது தசியம் என்கின்றனர். இப்படி உள்ள ஒரு நிலையில் புதுவதை நடுநிலை பற்றி புலம்புகின்றார். உண்மையில் நடுநிலையை ஒன்றுக்கு சார் பாக மாற்றி எடுக்க கோருகின்றார். இவர்கள் தம்மையும் ஆதரிப்பதில்லை, புலியெதிர்ப்பு அணியையும் ஆதரிப்பதில்லை என்று கறி புலம்புகின்றார். இவர்கள் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களை ஆதரிப்பதாகவும், காலாவதியான கோட்பாட்டுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாகக் கறுகின்றார்.

அவர் கறுவது போல் "காலாவதியான பொருட்களை கையில் எடுத்து வதைத் திருப்பார்கள். அவர்கள் புதிதாகச் செய்வதே காலாவதியான பொருட்களை வதைத் திருப்பதுதான்" என்ற உளறுகின்றார். அதாவது ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின்

---

8 / 15

நடபுநிலை என்பது சாராம்சத்தில் கிடையாது. உண்மையில் புலிகளை ஆதரிப்பது அல்லது எதிர்ப்பது என்று உலகத்தை இதற்குள் வரையறுத்து வைத்துக் கொண்டு கடைப்பது நகைச்சுவையானது. தமிழ் மக்களின் அவலமான வாழ்வை வைத்து சித்தாடவது தான் நடக்கின்றது. விடபுதலைப் புலிகள் என்றால், அதை ஏன் எதற்காக நாம் ஆதரிக்க வேண்டும்?

விடபுதலைப் புலிகளுக்கும் தசேய விடபுதலைக்கும் என்ன சம்மந்தம்? தசேய விடபுதலை என்றால் என்ன? மக்களின் தசேயம் என்றால் என்ன? புலியின் தசேயம் தான் என்ன? மக்கள் போராட்கின்றனர் என்கின்றனர். மக்களுக்கு காகத் தான் போராட்கின்றனோம் என்கின்றனர். ஆனால் அந்த மக்களுக்கு ஜனநாயகம் கிடையாது. மக்கள் வாய்ப்பொத்தி, கண்ணைக் கட்டி, கையைக் கட்டியபின், சொல்வதை கடைக்கும் அபிமைகள் தான் என்பது தான் புலியின் தசேய சித்தாந்தம். மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வு சார்ந்த தசேயம் வேறு, புலித் தசேயம் வேறு.

போராட்டத்தை ஆதரிப்பது என்பது விடபுதலைப் புலிகள் எந்தளவுக்கு மக்கள் நலனை முன்னெடுக்கின்றனர் என்பதுடன் தொடர்புடையது. அதை புதுவை விளக்க வேண்டும். அதை உலகுக்கு விளக்க வேண்டும். கிளிநொச்சி மருத்துவமனைக்கு ஒரு இலட்சம் தலைவர் கொடுத்துத் ததை காட்டிப் பீற்றும் உங்கள் 40 ஊடகத்துறையும், ஒரு இலட்சத்தைப் போல் பல இலட்சங்கள்தை தமிழ் மக்கள் கொடுத்துள்ளனர் அதைப்பற்றி நாம் இதனுடன் ஒப்பிட்டு சிந்திக்கின்றோம். போயும் போயும் ஒரு இலட்சத்தைப் பெரிதாக படம் பிடித்து காட்டுகின்றார்கள் என்றால், எப்பிப்பிட்ட மக்கள் விரோதிகளாக இருக்கின்றனர் என்பதையே காட்டுகின்றது.

இராணுவம் செய்த நாலு கொலை, இனம் திரியாத நபர்கள் செய்த சில கோரக் கொலைகள், இதவிட்டால் புலம் பெயர்ந்தவன் பிரச்சாரம் செய்ய வேறு அரசியல் கிடையாது. அதாவது படுகொலையை விட்டால் புலிக்ு அரசியல் கிடையாது போல், மலிவான சில கோரப் புகைப்படங்களை விட்டால் பிரச்சாரம் செய்ய வேறு அரசியல் கிடையாது. இந்த நிலையில், இந்த நிலையைத் தக்கவைத்துக் கொண்டு, நிலத்துக்குள் தலையை

புதுக்கைத் தான் முடியும். இந்நிலையில் இவர்கள் காலாவதியான கோட்பாட்டின் நிழலைப் பற்றி புலம்புகின்றனர்.

நாங்கள் வடைபுது மக்கள் அரசியல். புலி ஆதரவுமல்லாத புலி எதிர்ப்பும் அல்லாத அரசியல். மக்களுக்கு எது தவேயோ, எதை அவர்கள் தமக்குள் சிந்திக்கின்றனரோ, அதை அரசியலாக நாம் முன்வைக்கின்றோம். நாங்கள் தனித்துவமாக மக்களின் பிரச்சனைகள் மீது போராட்கின்றோம். இதைப் புலிகளோ, புலியல்லாத புலியெதிர்ப்புக் கும்பலோ செய்வதில்லை. இது நடுநிலையல்ல. ஒரு சார்பானவையல்ல. மக்கள் சார்பானவை.

புதுவையின் குருட்டுக் கண் புலித் தசியக் கண்ணாடிக் ஊடாக பார்ப்பது போல் அல்ல. அவர் "அப்படியான படைப்பாளிகள் எங்கும் இருப்பார்கள். நடுநிலைமை என்பது தப்பித்துக் கொள்ளுதல். நடுநிலைமையை மீறி பட்டிப்படைமல் செல்லும் போக்கும் உண்டு. பின்பக்கம் பார்த்தால் கிளிபோலும் முன்பக்கம் பார்த்தால் காகம் போலும் இருக்கும். அப்படியான படைப்பாளிகளும் இருக்கிறார்கள்." என்று இப்படி விளக்குவது அபத்தமாகும். அனாதையையும் தமக்குள் சம்பந்தப்படுத்திவிடுவது இங்கு நிகழ்கின்றது. காலாவதியான கோட்பாடு பற்றி கஹும் இவர் தான், இப்படி கிளி காகம் பற்றி தனது சொந்தப் பார்வை கோளாற்றை இப்படி வளைப்படுத்துகின்றார். அங்கு உண்மையில் காகமும் இருப்பதில்லை, கிளியும் இருப்பதில்லை என்ற உண்மையே நிதர்சனமானது. மக்கள் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும் போக்கு, வாலும் மஞ்சளையும் விதவிதமாக தெரிவதில்லை. அப்படி யாருக்குத் தெரிகின்றது என்றால், மக்களை எதிரியாக கருதி அனுதினமும் செயற்படுகின்ற அனாதை தரப்புக்கும் இப்படித் தெரிவது இயல்பு. சொந்த அரசியல் பலவீனம், எதிரியை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள முடியாத அவலம், மக்கள் சார்பான எமது நேர்மையான போராட்டத்தில் தமக்கு சார்பாக வாலையும் மஞ்சளையும் கண்டு கொள்கின்றது.

அண்மையில் [சத்தியக் கடதாசி விவாதத்தளத்தில்](#) "இரயாகரன் அவர்களே! புலி எதிர்ப்புக் கும்பல் எதிர்ப்புக் கும்பல் என்று ஆரவாறிக் கிறீர்களே? நீங்கள் என்ன

புலி ஆதரவுக் கும்பலா?" என்று கேட்கின்றனர். இப்படித் தான் புதுவையும் யோசிக்கின்றார். சற்று மலேசியைச் சென்று நடுநிலைவாதிகள் என்கின்றார். சொந்த போராட்டத்தின் நியாயத்தன்மையைச் சொல்ல முடியாத கையறுநிலை, தசேயத்தை புரிந்து விளக்கும் எமது நிலையை நடுநிலையாகக் காட்டத் தோன்றுகின்றது. புலிகளின் தசேயம் வறோ, தமிழ் மக்களின் தசேயம் வறோ. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகம் வறோ. புலியெதிர்ப்புக் கும்பலின் ஜனநாயகம் வறோ.

புலித் தசேயம் தமிழ் மக்களுக்கு ஜனநாயகம் அவசியமில்லை என்கின்றது. புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் தமிழ் மக்களுக்கு தசேயம் அவசியமில்லை என்கின்றது. நாங்கள் இரண்டும் தமிழ் மக்களுக்கு அவசியமானது என்கின்றோம். இரண்டுபக்க உண்மையையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், எம்மை அங்குமிங்குமாக தடையிலைவதும், நடுநிலை என்பதும் புலி ஆதரவு என்பதும் புலி எதிர்ப்புக் கும்பல் ஆதரவு என்பதும் இன்று பொதுவான கருத்தாக வகைப்படுகின்றது. மாற்றுக் கருத்தே இருப்பதன் மறுதலிப்பதாகும். அவர் அவர் போட்டாள்ள கருட்டாகக் கண்ணாடிக் குற்ற வகையில் அரங்கில் கட்டாதுகின்றனர்.

புதுவை மலேயம் கருதுகின்றார். "இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பற்றியான விமர்சனங்கள் உண்டு. இந்த விடுதலைப் போராட்டம் சரிக்கும் பிழைக்கும் இடையேதான் ஓடுகிறது. ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நாங்கள் தாயகத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்போம். வாசிக்கவில்லை. படிப்பதில்லை. உயிரோடு விளையாடக்கூடிய சாவோடு விளையாடக்கூடிய போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் போராட்டத்தின் நியாயத்தன்மையைக் கொஞ்சமாவது புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சரியும் பிழையும் இருக்கலாம். விகிதாசாரத்தில் எது அதிகம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

எல்லோருக்கும் சரியானதான ஒரு போராட்டத்தை - எல்லோரும் கட்டி ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்துவது என்றால் "விடுதலைப் புலிகள்" என்ற பெயரைக் கட்ட

தலைவர் இன்னமும் வதைத் திருக்க முடியாது. கதைத்துக் கொண்டே இருந்திருப்போம்.

இந்த விடுதலை என்பது வண்டிமா இல்லையா? நாய்க்கும் மரத்துக்கும் இருக்கிற விடுதலை ஈழத் தமிழனுக்கும் வண்டியும் அல்லவா?" புலிகள் பற்றிய விமர்சனத்தின் மீதான பொதுத் தன்மையை, அதன் உண்மையையும் மறுக்க முடியாத இன்றைய நிலையில் தான், விமர்சனம் உண்டு என்பது அண்மையில் முன்வைக்கப்படுகின்ற புலிகளின் அரசியல் மோசடியாகும். புலிகளின் மிதவாத பிரிவுகள் புதுவதை இரத்தினதுரையைப் போலக் கூற முன்கின்றனர். இதனை ஒப்புக்கு பாடுவது நிகழ்கின்றது.

விமர்சனங்கள் உண்டு என்றால் அது என்ன? அந்த விமர்சனங்களை உங்கள் அமைப்பில் உள்ளவர்கள் எப்போது எங்கே ஏற்றுக் கொண்டார்கள்? அந்தத் தவறே என்னவென்று தெரியாத சர்க்குமநிலை. உண்மையில் சர்க்குமமாக நடுநிலையாக கருத்தை மையப்படுத்தி அங்குமிங்குமாக வெட்டியோடுவதே புலியின் அரசியல் மோசடியாகும். விமர்சனம் உண்டு என்றால், நேர்மையாக அதை சுயவிமர்சனம் செய்யுங்கள். அதன் அடிப்படையில் நாம் உங்களையே சீர்திருக்கி ஆராயமுடியும்.

"சரிக்கும் பிழைக்கும் இடையேதான் ஓடுகிறது" என்றால் நடுநிலையாக ஓடுகின்றதோ? "அளவான சூத்தம் - அளவான அசூத்தம் என்று உள்ளதோ?" என்ன தடமாறி மூரண்படுகின்றீர்கள். உங்கள் சரி என்ன? பிழை என்ன? இடையில் அது என்ன? அது எப்படி ஓடுகின்றது. மற்றவனை நடுநிலைப் பட்டம் கட்டியபடி, ஊரையும் உலகத்தையும் ஏமாற்ற நடுநிலை வேஷம் தவையாக இருக்கின்றது. நல்ல நடிப்புத் திறனும் மோசடித்தனம் உதவுகின்றது. சரி தவறு என்ற தெரிந்த பின்பு, எப்படி அதை வதைத்துக் கொண்டு நடுவிலே ஓடுவது! தவறையே சரி செய்ய மறுப்பது என்ன அரசியல்.

இப்படி தவறையே பாதுகாத்தபடி கஹுகின்றார் "நாங்கள் தாயகத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்போம். பாலாங்குழல் வாசிக் கவில்லை. பிப்பறிக் கவில்லை. உயிரோடு விளையாடக்கூடிய சாவோடு விளையாடக்கூடிய போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்." போராட்டம் என்றால் என்ன என்பதையே இது மறுக்கின்றது. மூன்று பாலகும்மார் அமதி சமாதானம் பிச்சி நடித்தபோது யாழ். பலகலைக் கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் "எமது போராளிகளும் அநகேமானவர்கள் வயதில் கஹியவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் தமது மன உளைச்சல்களை ஆசைகளாகக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். இங்குள்ளவர்கள் என்றால் சூதந்திரமாக விசில் அபிக்க, பிப்பிபிக்க, கள் குடிக் கமுடியும். ஆனால், எமது போராளிகள் அப்பிச்சியை முடியாது" என்றார். என்ன மனநிலை. சூதந்திரம் பற்றி வக்கிரம். இததைத் தான் புதுவை இரத்தினதுரையும் கஹுகின்றார்.

பாலாங்குழல் வாசிப்பதையும், பிப்பறிப்பதையும் கஹி போராட்டத்தின் ஒரு அங்கமாக ஏற்றுக் கொள்ளாத வக்கிரம். மக்களின் வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்டதான தனிமையான மக்கள் விரோதப் போக்கு. அனாதைத் துவிடையையும், போராட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதே. இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களின் தலமைமை முக்கினாலும், இலக்கியம் பற்றி பிச்சினால் எப்படி இருக்கும். அதன் அவலம் சமீக மயமாகிவிடும்.

புதுவை கஹுகின்றார் "இந்தப் போராட்டத்தின் நியாயத்தன்மையைக் கொஞ்சமாவது புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சரியும் பிழையும் இருக்கலாம். விகிதாசாரத்தில் எது அதிகம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

எல்லோருக்கும் சரியானதான ஒரு போராட்டத்தை- எல்லோரும் கஹி ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்துவது என்றால் "விடுதலைப் புலிகள்" என்ற பெயரைக் கஹி தலைவர் இன்னமும் வதைத் திருக்க முடியாது." என்கின்றார்.

அந்த நியாயத்தையே நீங்கள் சொல்லுங்கள்? நீங்கள் சொல்லும் நியாயம் தான் என்ன? நீங்கள் நியாயத்தை மதிக்கின்றீர்களா? மக்களின் நியாயத்தை அங்கீகரிக்கின்றீர்களா? மக்களை எப்படி நடத்துகின்றீர்கள்? விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் எது அதிகம் என்று, உங்கள் சரிக்கும் பிழைக்கும் இடையில் வரையறுத்து எடுத்துக் காட்டுங்கள். எது கபீட? எது குற்றம்? என்று முன்வையுங்கள். தவறையேன் திருத்த முடியாது. பிழையை ஏன் திமிராக மறுக்கின்றீர்கள். அந்த பிழை தான் என்ன என்று நீங்கள் அடையாளம் காண்கின்றீர்களா?

"எல்லோரும் கபீட ஒரு விடூதலையைப் போராட்டத்தை" ஏன் நடத்த முடியாது என்பது நகைச்சுவையான வாதத்துக்கு அப்பால், இது வடிக் கட்டோனது. மக்களின் நலனை முன்வைக்கும் படியே நாம் மீண்டும் மீண்டும் கோருகின்றோம். நிதர்சனம் டொட்கொம் நெருப்ப டொட்கொம் நடத்துகின்ற அரசியல் இழிநிலைக்கு நீங்கள் இணங்கிப் போகும் வரை, விடூதலையைப் போராட்டம் மக்களுக்கு எதிரான அனாதைத் துடனும் சங்கமமாகின்றது.

"மூழாமையான விடூதலையைக் கான எல்லைகளைத் தொட்டு நிற்கும் துரத்தில் நிற்கிறோம் நாம். உங்களது விமர்சனங்களையே நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று வதைத்துக் கொள்ளுங்கள். விடூதலையைப் போராட்டத்தின் பக்கத்தில் எரிகின்ற நெருப்புக்குப் பக்கத்தில் தயவு செய்து தண்ணீர் ஊற்றிவிடாதீர்கள். தீக்குளித்துக் கொண்டிருக்கிற தசேத் திலிருந்து நாம் இதனைக் கடைக்கிறோம்."

நீங்கள் விமர்சனத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதை நடமாற்றப்படுத்துங்கள், நாங்கள் உங்களையே ஒருநாளும் அணையவிட மாட்டோம். "உங்களது விமர்சனங்களையே நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று வதைத்துக் கொள்ளுங்கள்." என்ற சொல்லி மக்களை அடிமைப்படுத்துவதை, அவர்களின் வாழ்வை இழிவுபடுத்துவதை எப்படி நாம் அனுமதிப்பது.

15 / 15